

Výroční zpráva Nadačního fondu Klíček 2020

Stručné představení organizace

Nadace Klíček byla zaregistrována OÚ Prahy 8 dne 4. října 1991. V souladu s později přijatým nadačním zákonem byla následně přeregistrována na Nadační fond Klíček – ten byl do nadačního rejstříku vedeného Krajským obchodním soudem v Praze zapsán dne 3. října 2000 a je plným právním nástupcem Nadace Klíček.

IČO: 45247234

Bankovní spojení: 21130111/0100, KB Praha Východ

Sídelní adresa: Renoirova 654, 152 00 Praha 5

Kontakt: Malejovice 22, 285 04 Uhlířské Janovice

Telefon: 775 204 109, 603 204 109, 327 544 043

E-mail: klicek@klicek.org

Internetové stránky:

<http://www.klicek.org>

<http://www.detivnemocnici.cz>

Hlavní cíle (dle statutu Nadačního fondu Klíček)

- Zlepšovat životní podmínky vážně nemocných dětí a jejich rodin
- Napomáhat návratu přirozených a obyčejných věcí do života vážně nemocných a hospitalizovaných dětí
- Posilovat roli rodiče v péči o nemocné dítě
- Pomáhat při zavádění funkce herního pracovníka a dobrovolníka na dětská oddělení
- Vybudovat dětský hospic
- Podporovat zodpovědný a ohleduplný přístup k vlastnímu životu, k druhým lidem a okolnímu světu, inspirovat k uvažování v souvislostech
- Posilovat občanské chování, zejména ve vztahu jedinec x instituce
- Otevírat diskusi o otázkách nemoci, umírání a smrti a odstraňovat bariéry mezi světem „zdravých“ a světem „nemocných“.

Personální obsazení

Správní rada:

Bc. Csaba Farkas (*předseda*)

Mgr. Markéta Hoskovcová (*místopředsedkyně*)

Mgr. Tomáš Novotný

Ing. Helena Vonásková

Jiří Suchánek

Dozorčí rada:

Michal Richter

Milan Vrbata

RNDr. Vladimír Zbranek (*předseda*)

Zaměstnanci: (*)

Markéta Královcová (*ředitelka*)

Jiří Královec (*koordinátor projektů, sociální pracovník*)

Čestný výbor:

Clara Istlerová, Luděk Rejchrt, Zdeněk Svěrák, Sestra Frances Dominica

(*)

Na realizaci společných projektů se dlouhodobě podílejí také zaměstnanci Sdružení Klíček a dobrovolníci obou organizací.

Slovo úvodem

Rok 2020 byl pro nás rokem mimořádně obtížným – koronavirová pandemie na řadu týdnů ochromila fungování celé republiky (jako ostatně i mnoha dalších zemí světa), což naši práci zásadně ovlivnilo – obsahově i ekonomicky.

Po většinu roku nebylo možné pro veřejnost otevřít malejovický dům a velmi komplikované bylo kvůli hygienickým opatřením i zajišťování herní práce v ostravské městské nemocnici. Naše praktická práce se tedy musela zčásti proměnit – ve větší míře jsme navštěvovali rodiny nemocných dětí doma, a především do sociálně slabších rodin, jejichž ekonomickou situaci pandemie ještě zhoršila, jsme rozváželi jednak ochranné prostředky (hlavně roušky a desinfekci), ale také hmotnou pomoc, zejména potraviny – například vajíčka, brambory, med a pro děti občas nějakou dobrotu na přilepšenou. Za přísných opatření se podařilo uspořádat letní tábor (o něm píšeme dále v textu zprávy), nemohli jsme ale rozběhnout plánovaný další běh vzdělávacího programu pro herní specialisty, a oželet jsme museli také Den otevřených dveří a obvyklý Adventní koncert.

Pandemická omezení se negativně dotkla i řady našich sponzorů – někteří z nich museli své podnikání omezit, přerušit, či dokonce ukončit: objem finančních příspěvků, které se v roce 2020 na podporu naší práce sešly, poklesl ve srovnání s předchozími lety o polovinu.

Jsme vděční za to, že se přes všechny těžkosti nakonec podařilo naprostou většinu naší práce udržet – a do budoucna, byť pandemie dosud neskončila, hledíme s odevzdaností a optimismem, s vírou a nadějí.

Z nadační práce v roce 2020

SVÉPOMOCNÁ RODIČOVSKÁ UBYTOVNA

Historické shrnutí

Svépomocná ubytovna pro rodiče (a další blízké) nemocných dětí, které se léčí ve Fakultní nemocnici v Praze-Motole, představovala od roku 1993, kdy vznikla, důležitou část naší praktické práce, a především velkou pomoc pro stovky mimopražských rodin ročně.

Na velmi malé ploše 120 m² (*z toho polovinu představovaly pokoje a polovinu zázemí – koupelny, toalety a sklad*) poskytovala rodinám domácí prostředí, co nejlepší podmínky pro dny trávené mimo domov a podle potřeby (*a našich možností*) také individualizovanou praktickou podporu v různých životních situacích. Od samého počátku své existence se úspěšně snažila dávat víc, než jen střechu nad hlavou: posilovala rozměr mezilidské solidarity a občanské uvědomělosti a rodinám nemocných dětí nabízela vlídnou a přátelskou pomoc v obtížné situaci, jakou onemocnění a léčba dítěte představuje.

Od začátku byla koncipována jako ubytovna svépomocná, což znamená, že se ubytovaní rodiče na jejím chodu do určité míry sami podíleli: podle svých aktuálních možností pomáhali například s úklidem společných prostor, s praním a žehlením ložního prádla, či se správou základní ubytovací agendy v hodinách, kdy na ubytovně nebyla přítomna naše služba.

Navzdory velmi skromným podmínkám ubytovna každoročně poskytla cca 2.500 noclehů 800 lidem – což podle statistik FNM odpovídalo zhruba třetině rodičů, ubytovávaných nemocnicí.

Největším problémem, se kterým jsme se léta potýkali, byla velmi omezená kapacita prostor – od roku 1995 jsme se na vedení FNM průběžně obraceli s žádostmi o pozemek či objekt, kde by bylo ve spolupráci s nemocnicí možné zřídit samostatné rodičovské středisko s lepším zázemím, a opakovaně jsme rovněž usilovali o to, abychom i za stávajícího uspořádání získali alespoň trochu prostoru navíc.

Naposledy jsme takovou žádost přednesli 26. dubna 2016 na schůzce s ředitelem nemocnice, JUDr. Ing. Miloslavem Ludvíkem, MBA., a jeho náměstký – schůzka se uskutečnila z našeho popudu. Ředitel nemocnice nám ovšem místo jednání oznámil, že s ubytováním musíme skončit. Jako hlavní argument uváděl novelu zákona 219/2000 Sb. o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, která vstoupila v platnost v březnu 2016, a údajný tlak ministerstva financí. Podle našich zjištění novela nepřinesla ve vztahu k naší práci žádnou změnu – povinnosti při správě státního majetku jsou pro nemocnici v principu stejné od roku 2000, kdy zákon vstoupil v platnost, tedy po celou dobu, kdy byl JUDr. Ing. Ludvík v ředitelské funkci. Také oslovení zástupci ministerstva financí potvrdili, že z jejich strany k žádnému tlaku nedochází a že dalšímu fungování naší ubytovny z pohledu ministerstva žádný principiální problém nebrání. Jako další problém ředitel Ludvík uvedl údajnou neexistenci smlouvy

mezi nemocnicí a Klíčkem – zjevnou existenci smluvního vztahu mu doložil náš právní zástupce. Následně začal ředitel Ludvík tvrdit, že nemocnice Klíčkem spravované prostory naléhavě potřebuje pro jiný účel, nebyl však schopen uvést, o jaký účel jde – v průběhu následujících měsíců se informace, které nemocnice v této věci podávala, zásadně měnily.

Úmysl zrušit naši svépomocnou ubytovnu vyvolal značný zájem médií, a také vznik petice za její zachování – petici během několika měsíců podepsalo v papírové podobě více než 13.000 lidí z celé České republiky. Vzhledem k počtu podpisů se jí zabýval i Petiční výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Jeho jednání se uskutečnilo 20. září, vedla jej předsedkyně výboru, komunistická poslankyně a ctitelka Fidela Castra, Zuzka Bebarová–Rujbrová, která pouze dala zaznít jak stanovisku petentů, tak stanovisku nemocnice, aniž obsah jednotlivých výpovědí sebeméně kriticky zkoumala – výbor tak prostě splnil svou povinnost a petici "projednal". Podstatně poctivější přístup zvolil petiční výbor Senátu Parlamentu ČR – podrobněji dále v textu.

Navzdory slibům vedení nemocnice o tom, že bude o pokračování spolupráce s Klíčkem dále jednat, jsme byli ke dni 31. října 2016 nuceni užívané prostory vystěhovat. Byl to po 23 letech dobré služby velmi těžký krok – a stále se nevzdáváme naděje, že naši službu bude možné v nějaké formě znovu obnovit.

Ve čtvrtek 20. dubna 2017 se petici za zachování naší svépomocné rodičovské ubytovny zabývalo senátní plénum. Z nám neznámého důvodu byli k jednání – s právem účastnit se rozpravy – přizváni i zástupci nadačního fondu spojeného s fastfoodovou společností McDonalds, ač se jich naše petice nijak netýkala. Pokud jsme vznesli otázku, proč vedení Fakultní nemocnice v Motole na jedné straně naši aktivitu ruší a aktivitu spojenou s McDonalodem naopak velmi aktivně propaguje, byla to otázka směřující výhradně na představitele nemocnice, nikoli na zástupce McDonalodem zřízené charity.

Senát 47 hlasy ze 60 přítomných senátorů (13 senátorů se hlasování zdrželo) beze změn přijal návrh usnesení v té podobě, v jaké je pečlivě připravil výbor, který naši petici několik měsíců projednával – a i když usnesení není závazné ani vymahatelné, je to výsledek, z něž máme velkou radost. I když nic jiného, Senát svým usnesením pomohl stav věcí rozkrýt a objektivně pojmenovat – a tím, doufejme, přispět i k hledání dalších cest.

Záznam celé schůze je k dispozici na webové stránce Senátu – zde lze najít jak písemný přepis celé schůze (naše petice byla druhým bodem v pořadí), tak audio– i videozáznamy jednotlivých vystoupení: <http://bit.ly/2ovGcVs>. (Zvuková nahrávka samotného jednání o petici je zde: <http://bit.ly/2pIj2Nx>, videozáznam zde: <http://bit.ly/2o9fIDu>.)

Souběžně se snahami o opětovný návrat naší svépomocné ubytovny do areálu Fakultní nemocnice v Motole zároveň usilujeme o vybudování nezávislé rodičovské ubytovny v těsném sousedství nemocnice. Ve spolupráci se zástupci Městské části Praha 5 se ještě koncem roku 2016 podařilo vytipovat vhodný pozemek pro potenciální stavbu, architektonickou studii v rekordním čase vypracoval známý architekt David Vávra. V dubnu 2017 odsouhlasila náš projektový záměr Rada MČ Praha 5.

Vývoj událostí kolem ubytovny byl natolik pestrý, že není v možnostech výroční zprávy plně jej zachytit – podrobnější informace lze nalézt na samostatné a průběžně aktualizované webové stránce www.klicek.org/motol.

Vývoj v roce 2020

Situace se v tomto roce nijak nelišila od roku předešlého – vzhledem k tomu, že jsme v Praze neměli k dispozici žádné prostory, kde bychom mohli mimopražským rodičům hospitalizovaných dětí nabízet ubytování, nabízeli jsme rodinám jednak informační a mediační asistenci (a to i telefonicky v rámci celé ČR), jednak možnost ubytování v Malejovicích se zajištěním dopravy do Prahy.

Rodiny, které se na nás s žádostí o ubytování obracely, jsme primárně směřovali na ubytovací kancelář motolské nemocnice – opakovaně jsme byli svědky toho, že požadované služby (jakkoli ne vždy v ideální kvalitě) rodičům zajistila teprve jejich poučená argumentace, a zejména pak odkaz na to, že nemocnice při rušení naší ubytovny veřejně deklarovala, že sama zajistí to, co předtím zajišťovaly Nadační fond a Sdružení Klíček.

Rodinám jsme začali nabízet také možnost přenocování v nadačním domě v Malejovicích současně se zajištěním dopravy z Prahy a zpět. Dojezdová doba mezi Malejovicemi a Fakultní nemocnicí v Motole je zpravidla kratší než jedna hodina – a ačkoli se možnost malejovického ubytování může v souvislosti s hospitalizací v pražské nemocnici jevit jako nepraktická, opakovaně se osvědčila v situacích, kdy

nemocné dítě přijela navštívit početnější rodina, a také tehdy, byl-li pobyt v nemocnici krátkodobý, například za účelem plánované kontroly či vyšetření.

V průběhu roku jsme také pracovali na doplňování a upřesňování projektu zamýšlené novostavby rodičovské ubytovny, navržené ak. arch. Davidem Vávrou, zejména na rozpracování studie, jejímž předložením je ze strany Městské části Praha 5 podmíněno podepsání smlouvy o zřízení práva stavby.

Dne 31. října jsme si připomněli čtvrté výročí vystěhování naší ubytovny z areálu FNM – na rozdíl od loňského a předloňského roku však tentokrát pouze na facebooku.

DĚTSKÝ HOSPIC

Představení konceptu a práce

Dětský hospic je zařízením, které se přes svůj název a určité společné rysy v mnoha ohledech výrazně liší od hospice pro dospělé: jiná je nejen cílová skupina, ale také kapacita zařízení a povaha a převládající typ poskytované péče a podpory.

Náš projekt dětského hospice vychází z konceptu vytvořeného v 80. letech zakladatelkou dětské hospicové péče (*a od roku 2014 členkou našeho čestného výboru*), Sestrou Frances Dominikou z Oxfordu – s ní sdílíme jak étos, tak filosofii přístupu k nemocným dětem a jejich blízkým; ona sama v této souvislosti zavedla pojem „rozšířeného přátelství“ („*extended friendship*“).

Podstatou tohoto přístupu je individuální praktická pomoc, která respektuje vůli, aktuální potřeby a individuální příběh každé rodiny: nejde primárně o vstupování dalších specialistů do životního prostoru nemocného a jeho blízkých, ale o nabídku pokorného (*byť aktivního*) doprovázení v tom nejhlubším smyslu slova. Dětská hospicová péče (*a původně hospicová péče obecně*) se dotýká témat, která přesahují veškerou odbornost a vztahují se k základním otázkám lidského života a nazírání jeho smyslu.

To, co dětské hospice dělají, dnes také v určitém smyslu jen supluje někdejší úlohu širší rodiny a solidárního obecního společenství – a důležitou součástí našeho snažení je současně obojí znovu posilovat, a tím zároveň zlepšovat postavení rodin s nemocnými dětmi a snižovat počet nutných specializovaných intervenčních vstupů ze strany externích pomáhajících subjektů. Dětská hospicová péče se nekryje s péčí paliativní – je s ní v určitých ohledech souběžná a v určitých ohledech je vůči ní doplňková.

Cílovou skupinou dětského hospice jsou rodiny dětí, u nichž byla diagnostikována život omezující nebo život ohrožující choroba; děti se svými blízkými zpravidla přijíždějí do dětského hospice opakovaně, často po řadu let (*v závislosti na charakteru a prognóze konkrétního onemocnění*). Na rozdíl od hospice pro dospělé jsou zde ale možné i pobyty dětí, u nichž je i z lékařského hlediska naděje na uzdravení – i proto se v anglosaském světě jeden čas uvažovalo o tom, zda termín „dětský hospic“ nenahradit slovem „respic“, nakonec však většinou převážila terminologie původní.

Samostatnou oblastí práce je samozřejmě podpora pozůstalých (*nejčastěji rodičů, prarodičů a sourozenců, ale někdy také jiných rodinných příslušníků a přátel*) – má jednak podobu pomoci bezprostředně po úmrtí dítěte, jednak podobu dlouhodobé, časově neohraničené podpory.

Principy fungování dětského hospice jsou formou otázek a odpovědí shrnuty v materiálu nazvaném "Co Vás možná napadne, když se řekne dětský hospic": <http://bit.ly/1LBwbKn>

Budova bývalé školy – respitní hospicový dům

Dětský hospic Nadačního fondu Klíček je projektem dvoustupňovým. Prvním stupněm byla rekonstrukce budovy bývalé školy v Malejovicích (*dům i s přilehlým pozemkem nám roku 1997 věnovalo zastupitelstvo Uhlířských Janovicích, pod jehož správu obec Malejovice patří*).

Dům byl po stavebních úpravách zkolaudován v roce 2004 a od té doby nabízí možnost „odlehčovacích“ pobytů zejména rodinám, jejichž dítě nevyžaduje intenzivní ošetřovatelskou péči.

Pobyty ve zrekonstruované škole mají charakter asistované rodinné rekreace pro rodiny s vážně nemocnými dětmi nebo pro rodiny pozůstalé. Rodiny, s nimiž se obvykle setkáváme i v jejich domácím prostředí, do Malejovic během roku přijíždějí strávit několik dnů až týdnů, a my se z nich během jejich návštěvy snažíme sejmut většinu jejich běžných praktických starostí.

Kontakt s rodinami, ať doma, v malejovickém domě nebo např. v nemocnici, je součástí onoho „provázení na cestě“, v němž spočívá podstata a smysl dětské hospicové péče.

V malejovickém hospicovém domě je současně zázemí pro výjezdy do rodin, které se o své nemocné děti (či mladé dospělé) starají doma a uvítají v nějakém ohledu naši podporu či pomoc: nabízíme kupříkladu dlouhodobé zapůjčení pomůcek a zařízení, které umožňují či usnadňují péči v domácím prostředí (např. polohovací postele, antidekubitní matrace, kyslíkové koncentrátory, pulsní oxymetry, odsávačky, vozíky, vany pro mytí ležících pacientů, apod.).

Dům v Malejovicích č. p. 3

Abychom – nezávisle na zamýšlené novostavbě – zlepšili zázemí a ubytovací podmínky, které nabízí budova bývalé školy, začali jsme již před lety s postupnou a pozvolnou (tak, jak nám to umožňovala naše aktuální finanční situace) rekonstrukcí domu č. p. 3 na malejovické návsi.

Dům je majetkem našeho Nadačního fondu Klíček a po stavebních úpravách v něm vznikly čtyři pokoje s příslušenstvím a dvě samostatné bytové jednotky. Po stavební stránce byly úpravy prakticky dokončeny už v roce 2013. V roce 2016 pokračovalo vybavování další části interiéru novým nábytkem a v březnu 2016 jsme od společnosti Temr, s.r.o. převzali krásná kachlová kamna, která tvoří vybavení jedné z přízemních bytových jednotek. Pro lepší využití tepla je z kamen zároveň vyveden ohřívací průduch do prvního poschodí. Na konci roku 2016 tak byly ve funkčním stavu čtyři pokoje a jedna bytová jednotka – vzhledem k potřebě uskladnit část vystěhovaného vybavení motolské rodičovské ubytovny jsme ovšem museli jako provizorní skladovací prostor využít celé přízemí, využití zbylých prostor domu omezeno není. V roce 2020 se v tomto ohledu situace nijak zásadně nezměnila, provozně bylo využíváno první poschodí domu, přízemí sloužilo převážně jako provizorní sklad, mimo jiné pro vybavení a část nábytku z vystěhované motolské ubytovny.

Novostavba ošetrovatelské jednotky

Druhým stupněm – který projekt malejovického dětského hospice dokončí – bude výstavba nového objektu, tzv. „ošetrovatelské jednotky“. V něm už bude možné systematicky poskytovat plné spektrum služeb dětského hospice, včetně intenzivního ošetrování a terminální péče. K novostavbě byla zpracována podrobná projektová dokumentace – v době, kdy se naši práci zaštiťovala obecně prospěšná společnost Energeia, která přislíbila projekt financovat z výtěžku vodní elektrárny ve Štětí, již dokonce na budovu ošetrovatelské jednotky bylo vydáno pravomocné stavební povolení. Společnost Energeia se ovšem po úspěšné dostavbě své elektrárny přestala znát ke svým slibům, k vlastní zřizovací listině v původní podobě (zakládací listina byla 6. 6. 2016 změněna) i ke smlouvě o spolupráci, kterou má s naším nadačním fondem uzavřenu, a projekt dětského hospice, na nějž získala značnou část svých sponzorů, zatím nepodporuje.

My projektovou dokumentaci průběžně revidujeme a aktualizujeme tak, aby při dostatku finančních prostředků bylo v co nejkratší době možné znovu získat stavební povolení.

Nový dům včetně kompletního vybavení bude představovat investici ve výši zhruba 100 miliónů Kč. Pro tento účel jsme v rámci veřejné sbírky zřídili samostatný transparentní účet, který bude využit v připravované fundraisingové kampani, do doby vyhlášení této kampaně však účet, byť funkční, zatím není aktivně využíván.

Z událostí v roce 2020

Den otevřených dveří

V roce 2020 uplynulo 16 let od zkolaudování našeho respitního hospicového domu pro děti a jejich rodiny v Malejovicích – Den otevřených dveří se tentokrát kvůli pandemické situace uskutečnit nemohl.

Podpora porodnicím

V průběhu celého roku jsme opět ve spolupráci s porodní asistentkou Lenkou Pazdera kompletovali a do českých porodnic distribuovali balíčky pro rodiny zažívající perinatální ztrátu. Součástí balíčků je také brožurka „*Když zemře miminko*“, kterou jsme vydali v roce 2018 – v roce 2020 jsme na základě ohlasů z terénu – a v rámci svého zapojení na projektu Unie porodních asistentek (UNIPA), zaměřeného na téma perinatální ztráty – pracovali na dalším obsahovém rozšíření tohoto materiálu. Na náš popud UNIPA kromě jiného pořídila do dvou moravských nemocnic chladicí podložku CuddleCot, která rodinám umožňuje, aby s tělíčkem svého zemřelého dítěte strávili více času. Do češtiny jsme také přeložili průvodní materiály a podrobný návod použití tohoto zařízení.

LETNÍ TÁBOR 2020

Letní tábory jsou samostatnou a svébytnou formou práce dětského hospice, jak ji v souladu s filosofií Sestry Frances Dominiky, zakladatelky dětské hospicové péče, vnímáme a pojmáme. Tábory pořádáme nepřetržitě od roku 1992 a jsou velmi otevřeným a živým společenstvím. Jsou určeny vážně nemocným dětem a jejich blízkým, sourozencům a dalším blízkým dětí, které zemřely, ale také těm, kdo se z nějakého důvodu nemohou nebo nechtějí účastnit "běžného" tábora: jezdí tak s námi také děti, kterým život komplikují všelijaké těžkosti, často (ale nejen) zdravotního rázu – nabízíme jim pobyt v indiánském týpí nebo v podsadovém stanu, i bezpečné zázemí zděného domu se všemi civilizačními vymoženostmi. Aby se dětem nestýskalo, mohou si s sebou na tábor vzít někoho blízkého – ať je to kamarád, sourozenec, rodič nebo třeba prarodič.

V porovnání s klasickými tábory panuje na tom našem relativní volnost (která ovšem neznamená absenci pravidel). Snažíme se, aby tábory nabízely především nesoutěživé hry a aby všem účastníkům – dětem i dospělým – dávaly možnost naučit se něčemu novému: věnujeme se výtvarným technikám (třeba práci s barvami, dřevem a hlinou), fotografování, filmování, hudbě a mnoha dalším zajímavým činnostem.

Nejdůležitější ale je, aby táborníci i ti, kdo se o ně starají, mohli trávit podnětný čas ve vlídném, otevřeném a přátelském a podpůrném prostředí, aby zažili svobodu, odpovědnost i solidaritu, aby jim společný pobyt dal něco, co svým významem a dopadem přesáhne hranice pouhých dvou prázdninových týdnů.

Tábor, který jsme uspořádali v roce 2020, byl v pořadí devětadvacátý - po dlouhých měsících nejistoty ohledně toho, co všechno během prázdnin bude nebo nebude s ohledem na covid možné, jsme s úlevou přivítali zprávu, že se letní tábory nakonec konat mohou – byť samozřejmě za určitých omezení.

Tábor opět proběhl v Malejovicích, kde můžeme využívat pohodlné zázemí dvou nadačních domů, od **soboty 18. července do soboty 1. srpna 2020**.

Pro mnohé účastníky to byl jejich vůbec první tábor a my jsme velmi vděční, že všechno i ve ztížené době (a s několika provozními novinkami) dobře proběhlo.

Velice děkujeme všem, kdo se na přípravě tábora i na jeho zdárném průběhu podíleli - především společnosti [Accace Czech Republic](#), díky jejíž podpoře bylo vůbec možné letošní tábor uspořádat!

Velké díky tradičně patří i Pavle Dombrovské a Lud'kovi Vémolovi z [divadla Líšeň](#) – je nám vždycky velkou ctí a potěšením uvítat v Malejovicích tyto dva charismatické úžasné divadelníky a výtvarníky a hudebníky a mnohostranně obdařené tvořivé a angažované lidi. Tentokrát s sebou Pavla s Lud'kem přivezli na pomoc i oba své syny a pozvali také manžele Slámovy – Katka je produkční Divadla Líšeň a Miloš je grafik, pod jehož dohledem se odvážně pustili do linorytu i ti nejmenší táborníci a úplní začátečníci.

Zdaru tábora (nejen letošního, ale i těch příštích) velice napomohly dva veliké dary:

společnost [Mountfield a.s.](#) nám za starší, už doslouživší bazén, věnovala bazén nový a větší (vodou jej ochotně a zdarma naplnili [Hasiči Uhlířské Janovice](#)), a moravská společnost [DAKR](#) nám věnovala novou bubnovou sekačku, díky které je teď úprava táborové louky doslova hračkou.

DĚTI V NEMOCNICI

Impulesem ke vzniku Nadačního fondu Klíček (původně Nadace Klíček) byl osobní kontakt s hospitalizovanými dětmi – zjištění, co všechno děti v nemocnici trápí, co potřebují, jak hospitalizace působí na ně i na jejich blízké, a co by se dalo udělat pro změnu situace k lepšímu.

Na děti v nemocnici je proto zaměřena podstatná část naší práce – usilujeme o důsledné zavádění principů „family-centred care“ (*péče soustředěné na rodinu dětského pacienta*) do tuzemské péče o nemocné děti.

Od roku 1997 spravujeme internetovou **databázi všech nemocničních dětských oddělení** v České republice (*jak tato databáze, tak stránky [detivnemocnici.cz](#), na nichž je umístěna, jsou v současnosti stále off-line a procházejí úpravou a aktualizací, která začala v roce 2014*) a poskytujeme **non-stop telefonické a e-mailové poradenství** v situacích, kdy rodiny narazí v souvislosti s hospitalizací svého dítěte na nějaký problém – věnujeme se tedy tomu, co je v zahraničí označováno jako rodičovská nebo klientská advokacie (*kde advokacii není míněno poskytování právních služeb, ale posilování hlasu*

„klienta“, který je ve vztahu k instituci ve znevýhodněném nebo oslabeném postavení, v našem případě jde nejčastěji o rodiče hospitalizovaných dětí, popřípadě o samotné dětské pacienty).

Další důležitou oblastí práce, vztaženou k tématu dětí v nemocnici, je **vzdělávání herních specialistů a podpora rozvoje oboru herní práce**.

Samostatnou kapitolou je pak podpora **lidských práv v souvislosti s hospitalizací** a zdravotnickou péčí. V roce 1992 jsme vypracovali českou verzi Charty práv dětí v nemocnici, jež měla za svůj zdrojový text chartu britské organizace NAWCH (*National Association for the Welfare of Children in Hospital*). Českou verzi charty podpořila Centrální etická komise při ministerstvu zdravotnictví ČR a s tímto textem se lze dodnes setkat v informačních zdrojích českých státních institucí, byť my už v současnosti pracujeme s Chartou EACH (*viz dále*) – jde dokument, který sice vychází ze stejného zdroje, jako „naše“ původní charta, v průběhu let byl ovšem precizován a doplněn vysvětlujícími komentáři, které se v roce 2001 staly jeho nedílnou součástí. Vysvětlující komentáře byly zatím naposledy aktualizovány v roce 2015 na jednání výboru EACH ve Švédsku; zástupci Nadačního fondu Klíček se na této aktualizaci rovněž podíleli.

Setkání EACH

Od roku 2008 je Nadační fond Klíček, jako první organizace ze zemí bývalého sovětského bloku, řádným členem Evropské asociace na podporu dětí v nemocnici (*European Association for Children in Hospital – EACH*).

Každoročně se v některé z evropských zemí koná setkání výboru EACH – v roce 2020 se setkání mělo uskutečnit v Irsku, vzhledem k pandemii bylo ale nakonec zrušeno a nahrazeno webovou konferencí.

Rok 2020 byl poznamenán velmi smutnou událostí – po dlouhé nemoci počátkem roku zemřela jedna z posledních zakládajících členek, paní Hanne Sieber ze Švýcarska. Jejího pohřbu se těsně před vypuknutím pandemie zúčastnili i Markéta a Jiří Královci.

Herní práce s dětmi v nemocnici

Naše aktivity v oblasti herní práce mají dvojí podobu – vzdělávací a praktickou.

Vzdělávací působení spočívá především v organizování vzdělávacího programu pro přípravu herních specialistů (*program „Specialista pro hru a komunikaci v institucionální a domácí péči“ pořádáme od roku 2003 s Vyšší zdravotnickou školou v Plzni, která jej organizačně zajišťuje; na prvních běžích programu se podílela také Fakulta humanitních studií (FHS) Univerzity Karlovy v Praze*). Od roku 2013 jsme žádný běh programu nepořádali, ale pracovali jsme na rozšíření původní koncepce o rozměr doprovázení a na hledání takové organizační struktury, která by umožnila znovu do vzdělávání zapojit i FHS – důležité bylo najít takový vzdělávací formát, který by nahradil zrušenou formu certifikovaného programu. Podle průběžných plánů jsme chtěli nový běh programu odstartovat v roce 2017, což se z organizačních důvodů nepodařilo – pokračovali jsme tedy alespoň v pořádání samostatných odborných seminářů pro odbornou i laickou veřejnost.

Současně dál usilujeme i o to, aby se roli herního specialisty konečně dostalo i systémového ukotvení. Za tím účelem jsme už v roce 2014 vytvořili pracovní skupinu, sestávající zejména ze zahraničních profesionálů (*z Velké Británie, Nizozemí, USA a Japonska*) ochotných napomoci svými zkušenostmi k etablování této nové profese, včetně vzdělávání, a také k tomu, aby se idea herní práce s dětmi v nemocnici v českém prostředí nepokřivila pod vlivem zájmových tlaků. V roce 2017 se skupina rozrostla o Ann Elmqvist Fridh, herní specialistku ze Švédska, a Marifer Busqueta Mendoza, herní specialistku a psychologku z Mexika.

Zajišťování **praktické herní práce** probíhá už od roku 2008 na dětském oddělení Městské nemocnice Ostrava (*MNO*). Na základě smlouvy o spolupráci mezi nemocnicí a našim nadačním fondem (*a za spolupráce a prostřednictvím Sdružení Klíček*) zde již dvanáctým rokem zajišťujeme působení herních specialistek, které jsme pro tuto práci vyškolili a jejichž supervizi, další vzdělávání i praktickou podporu zajišťujeme. Práci herních specialistek k naší velké radosti dlouhodobě podporuje i ostravský magistrát.

Akce v roce 2020

Přijímací zkoušky do nového běhu vzdělávacího programu

Po několikaleté odmlce jsme se společně s Vyšší odbornou školou zdravotnickou rozhodli zahájit další běh vzdělávacího programu **Specialista pro hru komunikaci a doprovázení**. Cílem studia je

přípravit absolventy na výkon práce **herního specialisty** a **herního asistenta**. O programu referujeme na webových stránkách www.playwork.cz, informace o něm vyšla i v časopisech **Florence** a **Medical Tribune**.

Na jaře 2020 se nakonec uskutečnily pouze přijímací pohovory, spuštění programu bylo kvůli covidovým opatřením zatím odloženo.

ROZDĚLENÁ RODINA

Při své práci s vážně nemocnými a hospitalizovanými dětmi a jejich blízkými se během let přirozeně setkáváme také s rodinami, jejichž trápení není prvotně – nebo pouze – zdravotního rázu: potkáváme děti, jejichž rodiče se rozvádějí nebo jsou rozvedení, děti, jejichž rodič je ve výkonu trestu, děti, které musejí strávit nějaký čas v léčebnách nebo ústavech, děti, které žijí v podmínkách, hrožících odebráním z rodiny, a také děti v mnoha dalších specifických situacích. Postupně jsme získávali zkušenosti s tím, jak lze těmto dětem a jejich blízkým účinně pomoci a alespoň trochu zmírnit zátěž, s níž se musejí vyrovnávat.

Dětem, které se ocitly v těžké situaci, a také jejich rodičům (*prarodičům, pěstounům či dalším blízkým lidem*), kteří o to projeví zájem, nabízíme praktickou pomoc a podporu právě v rámci našeho projektu „Rozdělená rodina“. Naše podpora a praktická pomoc:

- vycházejí vždy z konkrétní situace a potřeb konkrétního dítěte a jeho blízkých;
- se opírají o principy známé jako „family-centred care“, tedy péče zaměřené na rodinu;
- respektují Úmluvu o právech dítěte;
- mají minimalizovat negativní dopad odloučení dítěte od jeho blízkých a také případný negativní dopad pobytu dítěte mimo prostředí rodiny (domova);
- se soustředí na navracení „normálního“ a „známého“ do prostředí neznámé instituce v situaci, kdy dítě získává novou, mnohdy nepřijemnou zkušenost;
- se orientuje také na posilování vztahů a vazeb pro dítě známých a důležitých, zejména během pobytu mimo prostředí domova;
- zahrnují také důležitou fázi přijetí dítěte do nového (neznámého) prostředí a neméně důležitou fázi přípravy na jeho návrat domů, zpět do rodiny – je-li to možné.

Při své práci spolupracujeme například s dětskými psychology, psychiatrem, sociálními pracovníky, lékaři, zdravotními sestrami, fyzioterapeuty, pedagogy, právníky, duchovními. Rodiny a pěstouny odkazujeme také na další organizace a instituce, kde by mohli najít radu, pomoc a podporu. Nadační fond Klíček má díky svému členství v EACH (*Evropské asociaci na podporu dětí v nemocnici*) možnost konzultací s příslušnými odborníky, zabývajícími se potřebami a právy dětí, v mnoha evropských zemích.

Veškeré naše snažení vychází z přesvědčení, že vytržení dítěte ze známého prostředí, z domova, je krajním řešením, ke kterému by se mělo přistoupit jen v nejzazším případě, pokud už byly všechny ostatní možnosti pomoci a podpory vyčerpány. Dítě by nemělo být izolováno od svých blízkých, pokud k tomu nejsou opravdu velmi závažné důvody, posouzené soudem – i v takovém případě je ale na místě velká citlivost a vnímavost k plnému spektru potřeb dítěte, nejen k potřebám hmotným. V České republice je však například cesta dítěte z domácího prostředí do ústavní péče stále velmi snadná a rychlá a názor pracovníků OSPOD je někdy bez dostatečného zkoumání a kritického zvažování přetransformován v definitivní závěr soudu.

Opakovaně jsme se při své práci setkali s odsudky zaměstnanců institucí vůči rodičům a pěstounům – tam, kde by bývala byla na místě vlídná a chápavá podpora a pomoc. Stále se, žel, dostatečně nevyužívají možnosti pomoci rodině a pěstounům, dostatečně se nepracuje s principy sanace rodiny. Zároveň se bagatelizuje trápení, které s sebou odloučení dítěte od jeho blízkých nese.

Opakovaně se také setkáváme s tím, že zaměstnancům institucí, kde pobývají děti (často izolované od svých rodičů nebo pěstounů), chybí povědomí o potřebách dětí i o jejich právech.

V roce 2020 jsme v rámci tohoto projektu poskytovali kontinuální podporu čtyřem rodinám.

Projekt JITROCEL

Projekt byl spuštěn v roce 2018 a je zaměřen na podporu rodin po úmrtí dítěte a rodin s dítětem po ztrátě jiného člena. Podpora rodiny po ztrátě je přirozenou součástí práce Nadačního fondu Klíček od počátku jeho existence, v projektu Jitrocel se jí však dostává samostatné tématizace. Vyčlenění samostatného projektu bylo zčásti iniciováno navázáním spolupráce se Sdružením pohřebnictví ČR, tato spolupráce pokračovala i v roce 2020.

Projekt Jitrocel aktuálně zahrnuje:

- možnost využít zázemí první části dětského hospice v Malejovicích (respitní hospicový dům mohou rodiny využít v kterékoli fázi onemocnění dítěte, ale i po jeho úmrtí)
- možnost zapůjčení tzv. *"cuddle-cot"* (chladicí podložky s postýlkou/košíkem) pro tělíčko zemřelého miminka do domácího prostředí i do nemocnice
- provoz non-stop telefonní poradenské a informační linky
- praktickou pomoc rodinám po úmrtí dítěte
- vydávání materiálů pro rodiče, zdravotníky i nejširší veřejnost (např. kniha *"O dětech a smrti"* od E. K. Rossové, brožurka *"Když zemře miminko"*, materiál: *"Co Vás možná napadne, nebo třeba vůbec nenapadne, když se řekne dětský hospic"*)
- rozvíjení tématické knihovny
- vzdělávací semináře pro všechny, kdo se s rodinami nevyлéčitelně nemocných dětí a s pozůstalými rodiči a dalšími pozůstalými setkávají a nabízejí jim své služby (zaměstnanci nemocnic, porodnic, hospiců, pohřebních služeb, porodní asistentky, doly, laktační poradkyně atp.)
- ve fázi přípravy je dílčí projekt *"Průvodce pohřebními službami v ČR"* – určený pro rodiny, jimž zemřelo dítě a potřebují se rychle zorientovat a vybrat si pohřební službu, a také pro kohokoli, kdo se zajímá o pohřebnictví a pohřební služby

DALŠÍ AKCE A UDÁLOSTI V ROCE 2020

Tříkrálový koncert

Tříkrálový koncert je každoročně symbolickým rozloučením s vánoční dobou a společnou oslavou vstupu do dalšího roku. V roce 2020 jsme se v kostele sv. Františka z Assisi v Praze 4, v ulici U Habrovky sešli v neděli 12. ledna. Po koncertě následovalo obvyklé posezení nad čajem, vánočkou a cukrovím ve farním klubu! Před samotným koncertem se ještě ve farním klubu uskutečnilo výroční setkání členů a příznivců Sdružení Klíček.

Adventní koncert

Pandemická situace, která výrazně poznamenala takřka celý rok 2020, způsobila, že poprvé po mnoha letech nebylo možné uspořádat náš tradiční adventní koncert – koncerty přitom bývají vyhledávaným zastavením v hektickém předvánočním čase a jsou také formou našeho poděkování všem, kdo nám pomáhají. Abychom ale o zastavení a poděkování úplně nepřišli, rozhodli jsme se pořídit alespoň adventní hudební pozdrav – a velice děkujeme **Haně Žárové** a **Olze Cvikové**, které si v předvánoční době našly čas na výlet do Malejovic, a umožnily nám (samozřejmě za dodržení všech nezbytných opatření) pořídit videonahrávku krásné skladby a úžasného zpěvu v malejovickém kostelíku sv. Jiří.

Veřejná sbírka

Veřejná sbírka probíhá od 1. května 2016 na dobu neurčitou, osvědčení k jejímu konání vydal Magistrát hl. m. Prahy dne 25. dubna 2016 pod č. j. S–MHMP/705072/2016.

Účelem sbírky je budování a provoz dětského hospice, jehož zřizovatelem je Nadační fond Klíček v obci Malejovice u Uhlířských Janovic, zejména pak výstavba ošetrovatelské jednotky tohoto dětského hospice; propagace dětské hospicové péče; podpora principů péče zaměřené na celou rodinu dětského pacienta (family-centred care) v českých dětských nemocnicích, v institucích pečujících o děti a v komunitní, terénní a domácí péči; poskytování praktické podpory rodinám s nemocnými dětmi a rozvoj a zajišťování odborné herní práce, v zahraničí známé jako *health play-specialism* (Velká Británie) *child-life* (USA).

Průběžná vyúčtování se podávají jednou ročně, čtvrté průběžné vyúčtování sleduje období od 1. června 2019 do 31. května 2020. Za toto období činil souhrnný čistý výtěžek veřejné sbírky **96.151,- Kč**.

Výroční zpráva Nadačního fondu Klíček za rok 2020

FINANČNÍ ČÁST

Finanční část výroční zprávy obsahuje soupis dárců a dále přehledy, jež jsou součástí daňového přiznání – tedy *Rozvahu a Výkaz zisku a ztráty*.

Poděkování dárcům za rok 2020

Velmi děkujeme všem našim podporovatelům, díky nimž můžeme dělat všechnu práci, která je popsána na předcházejících stránkách. Zvláštní poděkování patří následujícím jednotlivcům i společnostem, jejichž příspěvek přesáhl hranici 10.000,- Kč a které zde v souladu s nadačním zákonem jmenovitě uvádíme:

ACCACE s.r.o.	200.000 Kč
AGRIS spol. s r.o.	50.000 Kč
Ariello s.r.o.	10.000 Kč
Jan Balzer.....	10.000 Kč
Eliška Balzerová	10.000 Kč
Ing. Jan Bečvařík	12.000 Kč
Jaromír Bohatý, AVF.....	10.000 Kč
FCC Česká republika	50.000 Kč
Jan Fér.....	12.000 Kč
manželé Fuskovi	20.000 Kč
Petr Hanikýř.....	12.000 Kč
Pavel Hanzl.....	20.000 Kč
Jiří Hrnčíř.....	11.500 Kč
HSBC Bank	100.000 Kč
František Janota	10.000 Kč
MUDr. Eva Jarošová	15.000 Kč
Vladimír Javorský.....	25.000 Kč
Ondřej Klazar.....	50.000 Kč
Petr Koblíček	20.000 Kč
KODYS, spol. s r.o.	200.000 Kč
Ladislav Kopal.....	15.000 Kč
LEDOVYS s.r.o.	15.000 Kč
Petr Lojkásek	10.000 Kč
JUDr. Jan Mach	10.000 Kč
MALEDOK s.r.o.	15.000 Kč
Ludmila Maléřová.....	10.000 Kč
Petra Masopust Šachová.....	12.000 Kč
Ing. Stanislav Matějka	10.000 Kč
MESGROUP CZECH s.r.o.....	26.741 Kč
Městské kulturní středisko Dobřany	49.810 Kč
MIBCON, a.s.	435.000 Kč
MIBCON NDC, s.r.o.	133.000 Kč
Moravská pohřební společnost	30.000 Kč
Lenka Pazdera.....	20.000 Kč
PFIZER PFE spol. s r.o.....	20.000 Kč
PROMAC stavby s.r.o.	25.000 Kč
MUDr. Iva Průžková	10.000 Kč
Michael Rychnovský	10.000 Kč
SITTEK s.r.o.	50.000 Kč
SSI - REAL s.r.o.	10.000 Kč
Jiří Suchánek.....	20.000 Kč
Bart Spierenburg.....	30.880 Kč
Zdeněk Svěrák	20.000 Kč
Marika Šmicová.....	10.000 Kč
Vladimír Štark	15.500 Kč
Tilak, a.s.....	30.000 Kč
Martina Vaclová	24.000 Kč
PhDr. Jan Vančura, PhD.....	12.000 Kč
Jiří Vlasák - autobusoví zájezdoví dopravci	17.800 Kč
Lukáš Vymazal	12.000 Kč

Součástí tohoto seznamu nejsou příjmy, byť přesahující částku 10.000,- Kč, které byly shromážděny anonymně v rámci veřejné sbírky.

Naše poděkování samozřejmě patří i všem dalším dárcům a pomocníkům, mezi něž patří zejména:

Věra Bainerová; Kateřina Běčáková; Pavel Bečvář; Barbora Běloušková; Petr Beránek; Ing. Jana Bludská, CSc.; Ctirad Borský; Martina Březinová; Ing. Ivan Burda; CB DENT 32; Bára Čadanová Andrejsová; Roman Čecháček; Jan Čermák; Kateřina Čiháková; Michaela Čítková; RNDr. Josef Dolejš; doc. Tomáš Dostál; Jaromír Dyba; Pavlína Dzurková; Ing. Pavel Exner; Blanka Faitová; Csaba Farkas; Radek Fischer; Jan Flajžík; Tomáš Gajdarus; Jaroslav Gajdoš; Markéta Gaussová Zörnerová; Libuše Grézlová; Miroslav Hájek; Barbora Haláčková – Medibaby s.r.o.; Eva Holakovská; Václav Holý; Petr Hošek; Dagmar Houdková; Martina Hourová; Jana Hrdličková; Ing. Tomáš Hyka; Jitka Hyklová; Anna Hylská; Jindřich Chládek; Zdeňka Iltisová; Ing. Zdeněk Jakubínský; Karel Janda; Karel Janda; Lenka Jilečková; Jan Jindra; Jiřina Kábová; Martin Kala; Jiří Kamenský; Ing. Dagmar Kaňoková Mikulová; Judita Kapicová; Stanislav Karásek; Lenka Kelarová; Jakub Keller; Barbora Kinská; Ing. Andrea Kohoutová; Radovan Kohút; Blahoslava Košacká; JUDr. Zdeněk Kozák; Marek Kratěna; Jiří Kratochvíl; Jana Kratochvílová; Ing. Miloš Krejčíř; Eva Krupková; Martina Kubíková; PhDr. Lenka Kusáková; Pavel Lazecký; Marta Lažková; Luboš Legát; Blanka Lencová; Josef Lomič; Sylva Lukšová; Jakub Lupoměský; Pavel Malének; Pavla Mališová; Pavel Markalous; Petr Mašek; Tadeáš Mengler; Městská část Praha 16; Jiří Mirovský; Martina Mittelbachová; Jakub Moravčík; Pavel Motloch; Hana Mrňáková; Nadační fond Anima; Radmila Navrátilová; Lenka Nečasová; MUDr. Soňa Neumannová; Radek Nohál; Jaromíra Nováková; Ing. Jana Novotná; OXALIS, spol. s r.o.; doc. Martin Pavlíček; Šimon Pavlík; MUDr. Václav Peňáz; Miroslav Podhajský; Mgr. Ivo Prax; Eva Regnerová; Jiří Roček; Martin Řeháček; doc. Nabanita Saha, MSc., PhD.; Jaroslava Salomová; Scribae, s.r.o.; Philip Charles Selbie; Michaela Sejkorová; Marie Sejkorová; MUDr. Jiří Skácel; Kamil Skuhra; Lucie Slavíková; Alena Soušková; STAPOX spol. s r.o.; Miroslava Staříková; Dana Steyerová; Jiří Suchánek; Vladimír Svoboda; Tibor Šavel; Irena Šilhanová; Karel Šimka; Vojtěch Široký; PhDr. Zdeňka Šírová; Jan Šísl; Jarmila Šmikmátorová; Jaroslav Štekl; Roman Štubňa; PhDr. Jaroslav Šturma; Klára Šumová; Radmila Švejcárová; Samuel Titěra; Martin Tomášek; Hedvika Tomšová; Marek a Irena Tomšovi; Miroslav Včelař; Olga Vinšová; Štěpán Volf; MUDr. Ivan Vrba; Ing. Petr Vymazal; Tomáš Waněk; Stanislav Wilczek; Lenka Wittlerová; Julie Wohanková; Radomír Yessimov; Olga Zabloudilová; Jaroslav Zábřaha; Jiří Zajíc; Miroslava Zakouřilová; Tomáš Zelený; Svatopluk Ždímal.

Omlouváme se všem, koho jsme v seznamu nebyli schopni uvést – zejména se to týká těch dárců, kteří nám svůj příspěvek poslali prostřednictvím poštovní poukázky a jejichž jméno nám zůstalo skryto.

Daňový subjekt:	Nadační fond Klíček
IČ / DIČ:	45247234 / CZ45247234
Sídlo účetní jednotky:	Renoirova 654/20, 15000 PRAHA 5

**Vybrané údaje z Rozvahy pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, ve zkráceném rozsahu
ke dni 31.12.2020
(v celých tisících Kč)**

A K T I V A		stav k prvnímu dni účetního období	stav k poslednímu dni účetního období
		1	2
A.	Dlouhodobý majetek celkem	11771	11024
A.I.	Dlouhodobý nehmotný majetek	46	46
A.II.	Dlouhodobý hmotný majetek celkem	24727	24727
A.III.	Dlouhodobý finanční majetek celkem		
A.IV.	Oprávký k dlouhodobému majetku celkem	-13002	-13749
B.	Krátkodobý majetek celkem	1671	1444
B.I.	Zásoby celkem	24	24
B.II.	Pohledávky celkem	273	263
B.III.	Krátkodobý finanční majetek celkem	1353	1136
B.IV.	Jiná aktiva celkem	21	21
	Aktiva celkem	13442	12468

P A S I V A		stav k prvnímu dni účetního období	stav k poslednímu dni účetního období
		1	2
A.	Vlastní zdroje celkem	13218	12253
A.I.	Jmění celkem	10765	10765
A.II.	Výsledek hospodaření celkem	2453	1488
B.	Cizí zdroje celkem	224	215
B.I.	Rezervy celkem	0	0
B.II.	Dlouhodobé závazky celkem	12	0
B.III.	Krátkodobé závazky celkem	212	215
B.IV.	Jiná pasiva celkem	0	0
	PASIVA CELKEM	13442	12468

Člen statutárního orgánu, jehož podpisový záznam byl připojen k účetní závěrce:	Csaba Farkas
---	--------------

Csaba Farkas

Daňový subjekt:	Nadační fond Klíček
IČ / DIČ:	45247234 / CZ45247234
Sídlo účetní jednotky:	Renoirova 654/20, 15000 PRAHA 5

Vybrané údaje z Výkazu zisku a ztráty pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, ve zkráceném rozsahu ke dni 31.12.2020
(v celých tisících Kč)

	Název položky	činnost hlavní	činnost hospodářská	celkem
		1	2	3
A.	Náklady	3314	0	3314
A.I.	Spotřebované nákupy a nakupované služby	1032	0	1032
A.II.	Změna stavu zásob vlastní činnosti a aktivace			
A.III.	Osobní náklady	1195	0	1195
A.IV.	Daně a poplatky	0	0	0
A.V.	Ostatní náklady	100	0	100
A.VI.	Odpisy, prodaný majetek, tvorba a použití rezerv a opravných položek	640	0	640
A.VII.	Poskytnuté příspěvky	347	0	347
A.VIII.	Daň z příjmů			
	Náklady celkem	3314	0	3314
B.	Výnosy	2360	0	2360
B.I.	Provozní dotace			
B.II.	Přijaté příspěvky	2360	0	2360
B.III.	Tržby za vlastní výkony a za zboží	0	0	0
B.IV.	Ostatní výnosy	0	0	0
B.V.	Tržby z prodeje majetku			
	Výnosy celkem	2360	0	2360
C.	Výsledek hospodaření před zdaněním	-954	0	-954
D.	Výsledek hospodaření po zdanění	-954	0	-954

Člen statutárního orgánu, jehož podpisový záznam byl připojen k účetní závěrce:	Csaba Farkas
---	--------------

Csaba Farkas

